

men SFI har også foretaget nogle – viser, at det har utrolig betydning for børnenes fysiske og psykiske udvikling og for deres opvækst, at de har gode fysiske rammer.

Ministeren taler om, at vi ikke skal detailregulere, og at vi ikke skal bestemme, hvor lang tid børnene skal være ude at lege, osv., men jeg kan ikke se, at der står noget om det i Kristeligt Folkepartis forslag. Vi foreslår, at børnene skal have mulighed for at komme ud at lege.

Kl. 19.10

Er ministeren ikke vidende om, at der i dag findes daginstitutioner, hvor børnene rent faktisk ikke har mulighed for at komme ud at lege? De har kun mulighed for at komme ud, hvis de går en lang tur to og to sammen hen ad fortovet og finder en legeplads et eller andet sted. Masser af børn er proppet ind på alt for få kvadratmeter, stressniveauet er for højt, støjniveauet er for højt, osv., og mener ministeren ikke, at det er et problem, når vi samtidig taler om at bryde den negative sociale arv?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Arbejdstilsynet har jo været på besøg i mange daginstitutioner rundtomkring i landet, og det er det, jeg kan henvise til, når jeg svarer fru Pernille Falcon med hensyn til, at der er nogle ting, man skal følge op på.

Der blev påpeget en række uregelmæssigheder eller ting, der skulle bringes i orden i den enkelte daginstitution, og det skal selvfølgelig gøres. Men jeg mener stadig, at man inden for kommunen godt kan prioritere og finde penge til området, som jo er vigtigt, så jeg deler altså ikke fru Pernille Falcons opfattelse.

Til fru Tove Videbæk vil jeg sige det samme: Der er altså nogle ting, vi har lagt ud lokalt, til kommuner og amter, og jeg synes ikke, vi skal lave minimumsregler, som måske slet ikke er rigtige, for der er altså stor forskel på Lemvig og Gentofte. Jeg er og bliver uenig, og jeg tror altså ikke, vi kommer det nærmere.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

I den korte tid, jeg har været vikar her i Folketinget, har det slået mig med undren, at folk med ildhu kaster sig ind i debatter om katte og dyrevelfærd, og jeg ved ikke hvad, men angående noget så simpelt som at sikre, at børn i daginstitutioner har nogle ordentlige forhold, siger man: Pyt dog med det. Bare de voksne ikke får deci-

derede høreskader efter arbejdsmiljølovens bestemmelser, og bare de voksne har tilstrækkelige kubikmeter luft, så pyt med forholdene i øvrigt.

Det er det, jeg synes, er galt. Det er det, jeg synes, der skal rettes op på, og det undrer mig, at man kaster sig ind i de der dyrevelfærdsdiskussioner med så stor ildhu. Her kan man godt diskutere, hvor mange hønsefodder der skal være på tværs, men når det er børnene, det gælder, er man ved at falde besvimet om ved tanken om nogle ekstra kvadratmeter, fordi man ved, at det koster. I den sidste ende er det de røde tal, man kigger på, det er ikke børnenes vilkår.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Mit spørgsmål er faktisk lidt i tråd med fru Pernille Falcons spørgsmål.

Når der tales om detailregulering, må jeg sige, at jeg bliver lidt oprørt. Man kan detailregulere på de områder, som også fru Pernille Falcon nævnte – burhøns skal have et vist antal kvadratcentimeter, man går ned i mindste detalje og beskriver, hvordan nettene skal være, hvordan det hele skal være, og når det gælder køer, heste, grise, hunde og katte osv., går man ind i en detailregulering – men når det drejer sig om børnene, som er vores fremtid, det bedste vi har, siger man: Jamen her vil vi ikke lave nogen minimumsrettigheder eller minimumsregler.

Jeg kan simpelt hen ikke få det til at passe sammen. Mener ministeren ikke, at der også på dette område burde sættes nogle minimumskrav? Vi taler ikke om store forkromede løsnings, men om nogle minimumskrav.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg kan ikke svare ret meget, selv om fru Pernille Falcon undrer sig, for der var jo ikke noget spørgsmål.

Så må jeg sige, at jeg synes, fru Tove Videbæk tegner et lidt forvrænget billede af, hvordan der ser ud i danske daginstitutioner. Jeg hører til dem, som kommer der ret ofte, og jeg har selvfølgelig venner og familie, som kommer der daglig, og der er ikke noget, man kan sammenligne med forholdene for burhøns og lignende, så jeg synes, det ødelægger debatten lidt.

Jeg mener altså også, vi bør kunne stole på vores kommunalbestyrelsesmedlemmer. De har ikke nogen interesse i at behandle børn som burhøns eller andet, og jeg har altså tillid til, at de kan klare det, også fordi presset fra forældrene